

Brussel, 24 februari 2023
(OR. en, fr)

**Interinstitutioneel dossier:
2022/0147(COD)**

**6363/23
ADD 1**

**CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31**

NOTA

van:	het Comité van permanente vertegenwoordigers (1e deel)
aan:	Raad
nr. vorig doc.:	6065/23
nr. Comdoc.:	9053/22 + ADD1-4
Betreft:	Voorstel voor een RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot wijziging van Richtlijn 2011/83/EU betreffende op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten en tot intrekking van Richtlijn 2002/65/EG <i>Algemene oriëntatie</i> - Verklaringen

In de bijlage vinden de delegaties de verklaringen van Italië en Luxemburg over bovengenoemd onderwerp met het oog op de zitting van de Raad (Concurrentievermogen) op 2 maart 2023. De verklaringen zullen in de notulen van de Raadszitting worden opgenomen.

VERKLARING VAN ITALIË

OVER HET VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD TOT WIJZIGING VAN RICHTLIJN 2011/83/EU BETREFFENDE OP AFSTAND GESLOTEN OVEREENKOMSTEN INZAKE FINANCIËLE DIENSTEN EN TOT INTREKKING VAN RICHTLIJN 2002/65/EG

Italië is van mening dat sommige aspecten van het voorstel nog moeten worden verduidelijkt om onzekerheden over de toepassing te voorkomen.

Het belangrijkste punt van zorg voor Italië betreft de correcte toepassing van het **lex specialis-/subsidiariteitsbeginsel**.

Italië is van mening dat **wanneer een sectorale rechtshandeling van de EU een specifieke financiële dienst reguleert, die sectorale wetgeving ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid altijd voorrang op de nieuwe richtlijn verkoop op afstand van financiële diensten (Distance Marketing of Consumer Financial Services Directive – DMFSD2) moet hebben**. Bij het uitvaardigen van sectorale wetgeving beoordeelt de Europese wetgever immers in detail hoe de materie moet worden gereguleerd, afhankelijk van de specifieke kenmerken van de markt en van het gereguleerde product.

Indien de DMFSD2 van toepassing zou zijn op producten/diensten die reeds onder sectorale wetgeving vallen, zou dit afbreuk doen aan de keuzes die de wetgever reeds in elke sector heeft gemaakt. De toepassing van het herroepingsrecht waarin DMFSD2 voorziet, kan – ook als er sectorale wetgeving bestaat die evenwel niet daarin voorziet, zoals in het geval van de nieuwe richtlijn betalingsdiensten in de interne markt (Payment Services Directive – PSD2) – bijvoorbeeld complex zijn of zelfs onverenigbaar met de aard van de verleende dienst, en **kan leiden tot ernstige rechtsonzekerheid en rechtszaken**.

Daarnaast voorziet Italië mogelijke problemen in verband met een ruime definitie van "financiële diensten". In het algemeen **zouden wij er de voorkeur aan geven dat "financiële diensten" in de DMFSD2 uitsluitend worden gereguleerd voor zover deze reeds als zodanig door nationale of EU-wetgeving zijn aangemerkt.** Anders zou er grote rechtsonzekerheid bestaan, aangezien er dan uiteenlopende interpretaties van "financiële diensten" aanvaard zouden worden, en zouden sectorale nationale autoriteiten aansprakelijk kunnen worden gesteld voor het niet uitoefenen van toezicht op diensten waarvan de aard bij voorbaat onzeker is.

Daarnaast **is Italië geen voorstander van het schrappen van de mogelijkheid voor de lidstaten om strengere bepalingen in te voeren of te handhaven betreffende adequate toelichtingen** aan de consument over de voorgestelde overeenkomsten inzake financiële diensten. Zonder deze mogelijkheid zouden de vigerende strengere nationale regels op dit vlak moeten worden ingetrokken, met een verminderde consumentenbescherming tot gevolg, en daar kunnen wij geen steun aan verlenen.

Italië hoopt daarom dat in al deze aspecten van de richtlijn tijdens de dialoogonderhandelingen verbetering kan worden gebracht.

Verklaring voor de Raadsnotulen

Raad Concurrentievermogen, 2 maart 2023

Verklaring van Luxemburg

Voorstel voor een richtlijn betreffende op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten

Ondanks zijn steun voor de vaststelling van de algemene oriëntatie wenst Luxemburg zijn bezorgdheid te uiten over een aantal belangrijke aspecten van het voorstel die tijdens de besprekingen zijn vertekend.

Luxemburg staat volledig achter de doelstelling van deze wetgeving, namelijk de voltooiing van de interne markt voor op afstand gesloten grensoverschrijdende overeenkomsten inzake financiële diensten door het harmoniseren van bepaalde regels inzake consumentenbescherming, maar is van mening dat dit doel met dit Raadsmandaat niet kan worden bereikt.

Luxemburg betreurt het dat de lidstaten ondanks de harmonisatie op grond van bepaalde essentiële bepalingen *nieuwe* belemmeringen voor de interne markt kunnen opwerpen. Dat maakt grensoverschrijdende transacties alleen maar moeilijker, terwijl de consumenten geconfronteerd blijven worden met juridische versnippering in de EU.

De tekst in zijn huidige vorm

- biedt geen rechtszekerheid of juridische duidelijkheid op EU-niveau, waardoor bedrijven mogelijk 27 verschillende nationale wetgevingen moeten analyseren en toepassen wanneer zij overeenkomsten met consumenten sluiten;
- biedt geen rechtszekerheid op nationaal niveau, aangezien het verband tussen de voorgestelde tekst en de bestaande sectorale wetgeving onduidelijk is.

Luxemburg hoopt dat de tekst in de volgende stadia van het wetgevingsproces nog kan worden verbeterd.